

Daar in dat Kleine Café aan de Haven

De avondzon valt over straten en pleinen,
de gouden zon zakt in de stad.
En mensen die moe in hun huizen verdwijnen,
ze hebben de dag weer gehad.
De neonreclame die knipoogt langs ramen,
het motregent zachtjes op straat.
De stad lijkt gestorven,
toch klinkt er muziek uit een deur die nog wijd open staat.

Refrein: Daar in dat kleine cafe aan de haven,
daar zijn de mensen gelijk en tevrede.
Daar in dat kleine cafe aan de haven,
daar telt je geld of wie je bent niet meer mee.

De toog is van koper toch ligt er geen looper,
de voetbalclub hangt aan de muur.
De trekkast die maakt meer lawaai dan de jukebox,
een pilsje dat is der niet duur.
Een mens is daar mens, rijk of arm, 't is daar warm,
geen monsieur of madam, maar W.C.
Maar 't glas is gespoeld in het helderste water,
ja, 't is daar een heel goed cafe.

Refrein.

De toog is van koper toch ligt er geen looper,
de voetbalclub hangt aan de muur.
De trekkast die maakt meer lawaai dan de jukebox,
een pilsje dat is der niet duur.
Een mens is daar mens, rijk of arm, 't is daar warm,
geen monsieur of madam, maar W.C.
Maar 't glas is gespoeld in het helderste water,
ja, 't is daar een heel goed cafe.

Refrein. (2x)